

عنوان مقاله:

بررسی مولفه های کالبدی در طراحی اقامتگاه بومگردی در اقلیم گرم و مرطوب (نمونه موردی جزیره قشم و هنگام)

محل انتشار:

دهمین کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

پارمیس برامالکی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه بین المللی امام خمینی (ره)، قزوین، ایران

مریم چرخچیان - استادیار گروه معماری، دانشکده فنی و مهندسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

اقامتگاه های بوم گردی با بهره گیری از معماری بومی بازتابی از آداب و رسوم و فرهنگ مردم محلی میباشند و گردشگران را با سبک زندگی مردم آن منطقه آشنا میکنند. در این راستا طراحی اقامتگاه های بومگردی در مناطق مختلف کشور ایران برای زنده نگه داشتن فرهنگ و معماری بومی کشور عزیزمان حائز اهمیت میباشد. این مقاله به بررسی مولفه های کالبدی در طراحی اقامتگاه بوم گردی در اقلیم گرم و مرطوب میپردازد و به منظور روشن شدن این موضوع، جزیره قشم و هنگام به عنوان نمونه موردی بررسی میشوند. جزایر قشم و هنگام به دلیل زیبایی طبیعی، فرهنگ و آداب و رسوم محلی توجه گردشگران زیادی را در سالهای اخیر به خود جلب کرده اند. افزایش گردشگران این منطقه ضرورت طراحی اقامتگاه بومگردی متناسب با الگوهای معماری بومی که طی سالیان طولانی شکل گرفته اند را افزایش میدهد. با توجه به محدودیتهای طراحی در اقلیم گرم و مرطوب، در این پژوهش پنج مولفه های کالبدی برای طراحی اقامتگاه بومگردی شامل ۱. عناصر سازنده فضایی ۲. فرم و جهت گیری بنا ۳. تزئینات ۴. مصالح و تکنیک ساخت ۵. رنگ انتخاب شد و مورد بررسی قرار گرفت. سپس هفت اقامتگاه بوم گردی با استفاده از این مولفه ها تحلیل شده و مزایا و معایب آنها بیان گردید. این مقاله به معماران، طراحان و سایر علاقه‌مندان به این حوزه کمک خواهد کرد تا در طراحی اقامتگاه های بومگردی در اقلیمهای گرم و مرطوب بهترین راهکارها را اعمال کنند. روش تحقیق این پژوهش به صورت موردی و ترکیبی با استناد به مطالعات میدانی، کتابخانه ای، مقالات مرتبط و رسالات اینترنتی میباشد.

کلمات کلیدی:

اقامتگاه بومگردی، اقلیم گرم و مرطوب، جزیره قشم و هنگام، معماری بومی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1691759>

